

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Anton Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **M. M.** pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 15. júna 2010 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. marca 2009, sp. zn. 1 To 26/2009 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. M. s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením napadnutým dovolaním Krajský súd v Žiline zamietol odvolanie obvineného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo 6. novembra 2008, sp. zn. 1 T 100/2007, ktorým bol obvinený uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., spáchaného skutkom zo 11. júna 2007.

Za to mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený trest prepadnutia veci – brokovnice zn. B., typ I.I., kal. 12 mm, výrobné číslo E.E. s drevenou hnedou pažbou.

Proti uzneseniu krajského súdu podal **M. M.**..... dovolanie prostredníctvom obhajcu podaním z 27. apríla 2010 doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš toho istého dňa.

V dovolaní obsahovo zhodnými argumentmi, ako v skoršom odvolaní proti prvostupňovému rozsudku obvinený namieta, že na základe vykonaného dokazovania neexistuje jednoznačný záver o tom, že sa mal dopustiť trestného činu nebezpečného

vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a spáchať skutok, pre ktorý bol odsúdený.

Ako dovolací dôvod označuje dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko rozhodnutie prvostupňového a následne i odvolacieho súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Vo zvyšnom obsahu dovolania rovnako ako v odvolaní rekapituluje priebeh dokazovania, poukazuje na rozpory vo výpovediach poškodeného, zlé susedské vzťahy medzi obvineným a poškodeným a tvrdí nesprávne skutkové závery súdu pri hodnotení výpovede svedkyne M..

V súhrne obsahovo nepopiera, že sa skutok za jeho priamej účasti stal, ale nie tak ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, konkrétne že pri vzájomnej výmene názorov 11. júna 2007 sa poškodenému nevyhrážal tak, aby to mohlo vzbudiť dôvodné obavy. Neprichádza teda do úvahy spáchanie trestného činu podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Preto ho mal odvolací súd s prihliadnutím na zásadu „in dubio pro reo“ oslobodiť spod obžaloby, alebo napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd ako dovolací súd predbežne preskúmal vec v zmysle § 378 Tr. por. a konštatoval, že dovolanie je proti napadnutému rozhodnutiu prípustné (§ 368 Tr. por.), bolo podané včas a na zákonom určenom súde (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 Tr. por.), označuje chyby konania a právny dôvod dovolania (§ 374 Tr. por.).

Zároveň však zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. Obvineným už síce boli chyby vytýkané v dovolaní napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo neúspešne uplatnené v odvolacom konaní (§ 372 ods. 3 Tr. por.), avšak nepredstavujú nesprávne právne posúdenie zisteného skutku (ani iný dovolací dôvod).

Predmetný skutok je v napadnutom rozhodnutí vymedzený tak, že obžalovaný dňa 11. júna 2007 čase približne o 18.40 hod., po predchádzajúcej slovnej výmene sa vyhrážal

z okna svojho bytu zastrelením susedovi Ľ. M., nar. X.X., pričom v rukách držal poľovnícku brokovnicu, čo v Ľ. M. vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život, a preto pred ním utiekol.

Takéto skutkové zistenia zodpovedajú právnej kvalifikácii prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pri použití § 138 písm. a/ Tr. zák.

Túto otázku nie je ani potrebné bližšie rozoberať, nakoľko obvinený v skutočnosti právnou kvalifikáciu nenamieta, sprostredkovane len namieta, že nemala byť použitá, nakoľko sa skutok nestal v podobe uvedenej vo výroku rozsudku, teda prebehol bez použitia vyhrážok zastrelením poškodenému, doprevádzaných držaním v rukách obvineného poľovníckej pušky pri vzájomnej výmene názorov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,

Zo znenia citovaného ustanovenia je zrejmé, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych (vo vzťahu k zistenému skutku kvalifikačných) otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. Práve naopak, správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže ani len skúmať, a teda ani meniť.

Obvineným v dovolaní uvádzaná zásada „in dubio pro reo“ sa vzťahuje práve na hodnotenie dôkazov z hľadiska skutkových záverov a vyjadruje hodnotiaci postup, pri ktorom súd pri pochybnosti o nastaní určitej skutočnosti, ktorá potom právne (kvalifikačne) znamená naplnenie zákonného znaku trestného činu, má za to, že sa nestala. V konkrétnom prípade ide o konanie obvineného, spočívajúce v slovných vyhrážkach voči poškodenému, spojených s držbou (ukazovaním) zbrane a taktiež o dôvodnú obavu poškodeného o svoj život.

Ak ale súd na základe výsledkov dokazovania dospel k záveru, že tieto faktické okolnosti nastali, znamená to, že dôvodnú pochybnosť nemal, čo sa premietlo do vymedzenia skutku vo výroku rozsudku.

Pokiaľ ide potom o právnu kvalifikáciu takto zisteného skutku, súd musí určiť, či a o aký trestný čin ide a v tomto smere nemôže mať (právnu) pochybnosť, čo je vyjadrené zásadou „iura novit curia“.

Do kategórie správnosti a úplnosti zisteného skutku v dovolacom konaní však nepatrí posudzovanie závažnosti trestného činu (podľa Trestného zákona, účinného od 1. januára 2006 len prečinu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák.).

Pri právnom posúdení zisteného skutku v rozsahu možnosti, resp. potreby konštatovania vyššie uvedeného zákonného znaku nie je dovolací súd preskúvaným rozhodnutím viazaný a musí v príslušnom smere aj vyhodnotiť vykonané dôkazy, a to s možnými dôsledkami podľa § 386 Tr. por.

V odôvodnení preskúvaného rozhodnutia priame vyhodnotenie uvedeného kvalifikačného momentu a odôvodnenie naplnenia jemu zodpovedajúceho zákonného znaku absentuje, pričom ho nemožno stotožniť s vyvolaním dôvodnej obavy z usmrtenia, ktorá je znakom základnej skutkovej podstaty prečinu podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. (aj keď tieto otázky spolu súvisia a navzájom sa čiastočne prekrývajú).

Na účel kvalifikačného rozlíšenia skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania (tak ako je právne kvalifikovaný v napadnutom rozhodnutí) od priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ (iné hrubé správanie) zákona č. 372/ 1990 Zb. v znení neskorších predpisov o priestupkoch je potrebné zdôrazniť, že práve vo sfére susedských vzťahov konfliktné správanie sa obžalovaného (podľa obsahu dokazovania prejavujúce sa aj v iných prípadoch a aj voči ďalším osobám) zasiahlo do kvality života susediacej osoby (poškodeného) viac, než keby išlo o páchatel'a, ktorý by s poškodeným prišiel len do náhodného a ojedinelého kontaktu. Keďže v dôsledku problémov s požívaním alkoholu obžalovaným a jeho faktickej blízkosti (susedskej) k poškodenému hrozí recidíva podobného konania, je namieste použiť trestnoprávnu represiu na splnenie úlohy individuálnej aj generálnej prevencie v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., na čo aj prakticky reaguje uložený trest prepadnutia veci, ktorý zároveň symbolizuje význam odsudzujúceho rozsudku v súdnom (trestnom) konaní.

V priamej úmere s uvedenými okolnosťami je potom potrebné nazerať na závažnosť prejednávaneho činu ako vyššiu než nepatrnú v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., čo podmieňuje trestnoprávnu kvalifikáciu skutku.

Keďže aj v uvedenom smere bolo právne posúdenie zisteného skutku (v súvislostiach hmotnoprávneho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona a ustanovenia všeobecnej časti tohto zákona, bez ktorého aplikácia príslušnej skutkovej podstaty nie je možná) správne (zákonné), stavia to dovolanie obvineného do pozície, v ktorej je zrejmé, že nie sú splnené jeho dôvody podľa § 371 Tr. por.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. júna 2010

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková